

Misjonshilsen

- med kunnskap om Jesus til hele verden

Organ for Lærernes Misjonsforbund

Nr 5-2021 okt/nov

117 årgang

Jesus-livets kilde

Lærernes Misjonsforbund

Kontor- og postadresse:
Gjennestadtunet 85
3160 STOKKE
Tlf. 41046934

Misjonshilsen:
Utgiver: LMF
Redaktør/layout:
Inger Marie A. Oppegård

Trykkeri:
Erik Tanche Nilsen AS,
Skien

Adresseendringer
og stoff til bladet
sendes til LMFs kontor.

LMFs konto:
3000 15 38094
Vi gir bl.a. støtte til
17 misjonærlønninger
i disse organisasjonene:
NMS (5), NLM (4), Normisjon (5),
DNI (1), Frikirken (2)

Frister for stoff til Misjonshilsen :
MH1/22: 10. desember
MH 2/22: 1. mars
MH 3/22: 19. april

Forsidebilde:

Marita McIntosh

Innhold

Bibeltid 2: Jesus - livets kilde	4
Bønnestund	7
Ny utsending Ingebjörg H. Nandrup	8
Julehilsen fra LMF-utsendingene	9-22
Haugianske kvinner	20-21
Jubilerende grupper	22 - 23
Misjonæradresser 2021/2022	24-26
Fra min skolehverdag	27
Fra daglig leder	29

Daglig leder:
Inger Marie A. Oppegård
tlf: 41046934

Epost:
laermisj@laermisj.no

Landsstyreleder:
Anne -Lise Bakken
Tone Bakkens veg 8
3891 Høydalsmo
alba58@online.no
Tlf: 90248369

Informasjonsmedarbeider:
Oddrun Flaas Amundsen
oddrun@lmisj.no

Facebook:
Lærernes Misjonsforbund

Nettside:
www.lmisj.no

”Livets kilde er Jesus i hjertet”

Da var høsten kommet, dagene er blitt kaldere og mørkere, og det går fort mot jul.

Det nye landsstyret har hatt sitt første møte denne høsten. Vi var samlet i Åsgårdstrand, og er blitt mer kjent med hverandre. I trygghet, forventning og glede arbeider vi videre sammen med å gjøre LMF kjent, og å gi kunnskap om Jesus til hele verden.

Misjon er kjærlighet. Det er å bidra til at flere i verden får et hjerte-forhold til Gud, og bli kjent med Jesus – kilden til livet. Inni oss banker et hjerte, og uten at hjertet slår, intet liv. Så vi kan godt si at hjertet er livets kilde. Da vi var små, ble det forkynt mye om det å ha Jesus i hjertet.

Det fortelles om en liten gutt som var alvorlig syk, og det ble nødvendig med en hjerteoperasjon. Den legen som skulle operere, var ateist. Gutten sa til legen: «Når du skal operere hjertet mitt, kan du da se etter om Jesus er der inne?» Legen lovte å se etter. Han var ingen troende, men han var vis. Så spør gutten etter operasjonen: «Fant du Jesus i hjertet mitt?» Legen svarte: «Ja, han var der.» En stor glede og trygghet ble gutten til del, og en hjelp til fort å bli frisk igjen.

Jeg gir mitt hjerte til Jesus og Jesus bor i hjertet mitt. Dette hjertelige forholdet gir oss en stor gave, et evig liv sammen med ham. Det er en del av vår misjon å bringe denne gode nyheten videre.

Les 1.Joh 4, 10-12. Der står det bl.a.

Mine kjære, har Gud elsket oss slik, da skylder også vi å elske hverandre.

Denne gaven fra Gud er også vår arbeidsoppgave, å være gode, rause og hjertelige med hverandre. *Vi elsker fordi han elsket oss først» v. 19.*

Vi går mot jul, og hjertet har en stor symbolverdi i denne høytiden. Vi pynter med hjerter, skriver julekort med hjerter på og lager kaker formet som et hjerte. Vi ser det på gravlunder, inngangsdører, på kjøkkenet, på juletreet, sengetøy og duker og pynt i alle rom.

LEDER

Anne-Lise Bakken

” Misjon er kjærlighet

Flere av sangene i julen har tema med hjerte i seg. «Mitt hjerte alltid vanker», er en av dem som blir mye sunget og lyttet til i julehøytiden. En mindre hørt og brukt salme er: «Fra himlen høyt». De to siste versa i nynorsk versjon lyder slik:

*Å Herre Jesus, hjartans kjær,
kom ta den seng eg byd deg her!
Ja, kvil deg no i hjarta mitt,
så eg vert din og alt er ditt!*

*Gud vere takk for liv og fred!
Han sender oss sin Son her ned.
Ein lovsong gjennom rømdi går.
Guds englar helsar oss godt år!*

En velsignet julehøytid, og et godt nytt år ønsker jeg dere alle.

Jesus - livets kilde

Bibeltid nr. 2 fra årets generalforsamling

Skrevet av Elisabeth E.Levy, utsendt av Israelsmisjonen/LMF til Israel

I forrige bibeltid møtte vi Ham, vår Mester, som er livets kilde.

Jeg vil starte denne bibeltiden med et sitat fra salmedikteren Eyvind Skeie:

«Å denne kilde,
ren som paradiset,
den springer fram her

like ved min fot,
og denne strøm fra dine dype brønner,
gir meg tilbake helse, liv og mot».

-et vers fra musikalen «Visst skal våren komme». Kilden er ren som paradiset, og den er ikke langt unna. Nei, den springer fram – for å bruke diktets ord - like ved vår fot. Det vil si at kilden som vi søker, er nær oss, den er i oss, og omkring oss. Den som søker kilden, vil finne den. Og slik gir kilden oss tilbake «helse, liv og mot». Hvem ville ikke gitt alt for å kjenne denne kilden?

KILDE & VANN

I gammel tid var det slik at byer alltid ble lagt ved vannkilder. Uten vann, kan en befolkning ikke overleve – selv ikke et eneste menneske. Igjen kan vi ta et eksempel fra Jerusalem. Jerusalem ligger 800 meter over havet, så her bor vi på fjellet. Den eneste grunnen til at byens befolkning kunne overleve her i gammel tid, var byens eneste vannkilde: Gihon-kilden. Gihon-kilden = kilde i Kedron-dalen, like utenfor Jerusalems bymur. En tunnel førte vann fra Gihon-kilden opp i byen, 2.Sam 5,8. Kong Salomo ble salvet til konge ved denne kilden 1. Kong 1,33-45 og 2. Krøn 32,30. Om en fiende klarer å ta en bys vannkilde, beseierer man ofte byen.

Den første gangen ordet «kilde» er brukt i Bibelen, er i skapelsesberetningen i 1.Mos 2, der vi hører vi om at jorden i begynnelsen var øde og tom inntil «En kilde (hebr: Ed) kom opp av jorden og vannet

hele jordens overflate. Deretter kunne mennesket skapes, og det står: *Herren Gud formet mennesket av støv fra jorden. Han blåste livspust i nesen på det, og mennesket ble til en levende skapning* 1. Mos 2,6ff. Det er vann og skapelse – uten vann kan vi ikke leve.

Den andre gangen vi møter ordet «kilde» i norsk oversettelse, er i 1.Mos 8,2 i fortellingen om Noah og storflommen. Det står: *Dypets kilder og himmelens sluser ble stengt, regnet fra himmelen stanset, og vannet trakk seg bort fra jorden litt etter litt. Etter 150 dager begynte vannet å minke.*

Det viktigste med denne fortellingen om Noah, er at regnbuen ble satt i skyen etter storflommen. Men vi ser av Noah-fortellingen at «vann» kan stå for kaos-kreftene. Men regnbuen er blitt symbolet på pakten mellom Gud og menneskene, - om at aldri mer skal Gud utrydde alt levende. Regnbuen i skyen på en regnværsdag er et svært vakkert syn. Hver gang jeg ser den, tenker jeg på pakten Gud har opprettet med oss mennesker. Han er vår kilde til liv, og ikke til død, slik Jesus viser oss det mange år etter Noah.

Aktualisering: Vi kan kanskje tenke på oss selv som små kilder eller vannkulper. Vi er et mikrokosmos av det store maxi-kosmos. Vi seiler på den store sjøen der vår livsseilas foregår. Våre ringer i sjøen vil møte andres ringer, noen er til velsignelse for oss, andre ikke. De må vi kanskje beskytte oss imot. For alle vi møter lager ringer i vann, for vi lever i samspill med andre. Og vi kan ikke alltid beskytte oss for andres ringer, men vi kan gå til Ham som er Livets kilde og i Hans nærhet kan vi be om beskyttelse. Vi kan føle oss trygge fordi vi har forbindelse til Livets kilde. Vi lever ikke av egen kraft. Vi er som månen, den lyser ikke av egen kraft. Månen reflekterer lyset fra sola. Slik er det også med oss. Vi trenger kontakt med hovedkilden, vår åndelige kilde, for å skinne, for å leve.

En keltisk bønn sier det slik:
*Herre Gud, kilden til alt lys og alt liv,
lys opp mitt hjerte og sinn
slik at lyset fra deg kan skinne gjennom mine øyne!
Og når lyset ditt skinner på meg,
la andre se det i mitt ansikt.*

Prøver vi å lyse av egen kraft? Hvor får vi energien fra om det ikke er fra Gud som er livets kilde? Vår rikdom består i det at Gud er nær, som en kilde til liv. Det er lettere å forstå dette om vi ikke bærer så mye annet i våre hender. Vi burde kanskje strebe etter å få et barnlig tillitsforhold til Gud/Jesus som livets kilde. For her skal det ikke spares, denne kilden aldri går tom.

TANKER OM JESUS – SOM LIVETS KILDE

Jesus - Livets kilde: Jesus vil gi oss liv og liv i overflod. Vi er ment til å synge, danse og le, og klappe i hendene. Vi er skapt til glede, til fellesskap. Som et tillitsfullt barn skulle vi tro at «gledenes Gud» kommer imot oss med åpne armer. Men ... som barnet erfarer vi etterhvert at livet ikke alltid er så enkelt. Vi mister ofte sakte men sikkert denne barnlige tilliten. Vi blir mistroiske og vi tar våre forholdsregler, klok av skade, og vi kaller dette ofte for «erfaring».

Men Paulus sier i Filipperbrevet, til menigheten i Filippi som er grunnlagt av Paulus selv: *Gled dere alltid i Herren! Igjen vil jeg si: Gled dere! ... Vær ikke bekymret for noe! Men legg alt dere har på hjertet, fram for Gud. Be og kall på ham med takk. Og Guds fred som overgår all forstand, skal bevare deres hjerter og tanker i Kristus Jesus. Ef 4,4-7.*

Dette er svært så kjente vers. Men Paulus skriver dette selv om han sitter i fangenskap. Vi vet ikke sikkert om det kan være snakk om fangenskapet i Cæsarea eller i Roma. Men det vil si at Paulus må kjenne til en kilde for glede som ikke er avhengig av de ytre omstendigheter.

Kjenner vi til kilden for gleden, kan vi glede oss under alle omstendigheter og ikke miste tilliten. Vi har en stor Gud. Paulus kjente til livets kilde. Og enhver som kjenner til denne kilden og tar imot Jesus, vil oppnå en visdom og innsikt som er større enn det denne verden kan gi. Paulus sier videre i 2. Tim 1,7: *For Gud ga oss ikke en en ånd som gjør motløs, men en Ånd som gir kraft, kjærlighet og sindighet.*

Jesus er livets kilde: Nikodemus, den jødiske lærde kom til Jesus om natten, i dyp hemmelighet Joh. 3. Han er et eksempel på en som søker åndelig gjenfødsel. Selv om han ikke helt forstår Jesu svar «om å bli født på ny», så aner han kilden for denne gjenfødselen. Men Nikodemus må endre fokus fra det fysiske til det åndelig. Slik vi også må gjøre.

For Jesus er kraftkilden når vi har mistet kraften, når livet går på tverke, når problemene tårner seg opp. Vi kan alltid vende tilbake til denne kilden og kildens natur er å lege, å gi næring og styrke.

Jesus er livets kilde: Det vil også si at Jesus er kjærlighetens kilde. De aller fleste er enig i at «kjærlighet» er noe av det viktigste i livet, selv om mange ikke kjenner til kjærlighetens kilde. Men det å lære å elske, er ikke alltid lett. Det er torner på rosen, blomsten som ofte symboliserer kjærligheten. Noen mennesker gir oss mye tilbake, bygger oss opp, mens andre «har torner» for å forbli i blidet. Da kan det være vanskelig å huske på at hvert eneste menneske er en bror eller en søster og skapt i Guds bilde (og at det kanskje er en grunn til at de har blitt slik de har blitt). Jesus viste kjærlighet til alle. Han viste alltid medfølelse og rørte ved de aller mest utstøtte, datidens spedalske. Vår oppgave er å etterstrebe Mesterens eksempel. Og til det trenger vi kraften fra kilden. Å elske uselvisk er ikke lett, men det er da vi virkelig bringer himmelen ned på jorden. Guds kjærlighet og nåde stiller ingen betingelser.

Livet er en gave, en kjærlighetens gave. Men mange betrakter livet bare som en kamp; kanskje er dette særlig tilfelle i vår vestlige kultur. Det gjelder å ha høye ambisjoner og albu seg fram for å nå dem. Det gjelder å være best, å gjøre en mengde ting og lykkes med dem. Men det går faktisk også an å betrakte livet som en gave. Alt du trenger, det får du. Det betyr ikke at vi skal slutte å arbeide. Men i stedet for å kjempe, kan vi få leve i tillit og overgivelse til Ham som er livets kilde, som gir oss livet som en gave.

For Gud er den gavmilde, selvutleverende og utømmelige kilde til alt som finnes – som en herlig fontene som hele skaperverket velter fram fra.

Fra VANN til ØRKEN

Det motsatte av vann og kilder, er ørken og tørt, goldt landskap. I ørkenen blir vi tvunget i kne,

stilt ansikt til ansikt med vår ensomhet, vår sårbarhet og kanskje også vår avhengighet av andre mennesker. Ørkenen er stedet der vi faller etter at stoltheten endelig spente bein på oss. Dette er stedet der alt vi trodde vi visste, kan bli snudd på hodet. Stedet der vi må se sannheten i øynene, og det kan gjøre vondt. Men ørkenen er også stedet der mennesker har funnet Gud. Jesus selv måtte ut i ødemarken for å bli fristet.

I ørkenen kan også kilder springe fram. Profeten Jesaja sier det så flott i kap. 43:

Se, jeg gjør noe nytt. Nå spirer det fram.

Merker dere det ikke?

Ja, jeg legger vei i ørkenen, elver i ødemarken.

Ville dyr skal ære meg, sjakaler og strutser.

For jeg gir vann i ørkenen og elver i ødemarken

Så mitt utvalgte folk kan få drikke.

Mitt folk, som jeg har formet, skal forkynne min pris.

Når vi har kvittet oss med «alt vårt», kan Jesus komme inn. Han som er kilden til livet. Og det er klokt av oss å holde oss nær denne kilden til liv. For denne kilden blir ikke tom. Jo mer vi drikker, desto mer er det å hente.

Ved tro, bønn og handling får vi fri tilgang til denne livets kilde. Det vil være en prosess som pågår gjennom hele livet. For jo mer vi drikker av kilden, til mer vil vi ha. Vi får drikke, for så igjen å bli kilder til velsignelse for andre. Slik skal vi også være med på å vanne jorden til velsignelse for andre. Det er snakk om kildens helende eller også helbredende kraft; det er en kilde til liv og overflod.

Det er lett å la seg bli dratt med av andres tanker og meninger, av det som er såkalt «politisk korrekt»; men kanskje ikke «bibelsk korrekt». Men vi som har møtt Mesteren, vet hvor kilden til det virkelig liv er å finne. Det er en kilde til liv for dette livet, men også for det neste. Gå til kilden, øs av kilden, og du vil selv bli en liten kilde i verden. Dette vil automatisk skje, desto mer vi gjør oss til ett med kilden. For kilden representerer foruten liv, også det gode og lysets krefter. Slik som ilden ikke skal slukne (Moses og tørnebusken), vil kilden til liv ikke tørre ut. Så hemmeligheten er å kjenne kildens opphav. For den som har funnet den, blir alt annet i livet sekundært.

SLUTT: Joh. Åp 21,6

Den siste gangen vi støter på ordet «kilde» i Bibe-

len, er i Bibelens siste bok, i Johannes åpenbaring. I Åp 21,6 står det: *Så sa han til meg: «Det er skjedd! Jeg er Alfa og Omega, begynnelsen og enden. Jeg vil gi den tørste å drikke av kilden med livets vann som gave».*

Da er kilden som steg opp i 1 Mos i Bibelens første bok, blitt identifisert som kilden med Livets vann i Bibelens siste bok. Ringen er sluttet. Han som lar oss drikke av kilden med livets vann, er han som bærer navnet «Alfa og Omega» - Jesus. Livets kilde.

SLUTT II: «Vi skal møtes når dette er over»

Et dikt eller en sang skrevet av min oversetterkollega i løpet av arbeidet med oversettelsen av Bibelen, Hans Olav Mørk. Et dikt som bærer håpet i seg at vi skal møtes igjen ansikt til ansikt – neste år. Et dikt som har fulgt meg gjennom Korona-pandemien.

- For vi skal alle møtes når dette er over.

*Vi skal møtes når dette er over,
ved et bord i en smekkefull kafé,
i en kirke, i midtgangens vrimmel
mot Guds alter og det som skal skje.
Vi skal feire og synge og le.*

*Vi skal gi til hverandre et løfte,
at vi møtes når veien er gått.
Når det mørke og vonde er bak oss,
når den prøven vi fikk, er bestått,
skal vi dele det svar vi har fått.*

*Men alt nå vet vi svaret. Vi vet det.
Det å elske hverandre er alt,
bære byrder når en har for mye,
holde oppe når noen har falt.
Til å elske, til det er vi kalt.*

Bønnestund

Vår Far i himmelen!
La navnet ditt helliges.
La riket ditt komme.
La viljen din skje på jorden slik som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød,
og tilgi oss vår skyld,
slik også vi tilgir våre skyldnere.
Og la oss ikke komme i fristelse,
men frels oss fra det onde.
For riket er ditt og makten og æren i evighet.
Amen

«Ta tid til å bede, søk stillhet og ro»

Høsten er stor, men arbeiderne få.
Be derfor høstens herre sende ut
arbeidere
for å høste inn grøden hans.

Matt 9,37b-38

- Alle LMF- utsendingene, deres arbeid rundt i verden
- Alle gruppene rundt omkring i landet
- LMF på Madagaskar
- Misjonærbarna ute og hjemme
- Gruppelederne
- Enkeltmedlemmene
- Økonomien i LMF
- LMFs landsstyreleder, landsstyre og ansatte
- LMF i de andre nordiske landene
- Alle LMF's samarbeidsorganisasjoner /-kirker
- Fred i Midtøsten
- Storting og regjering
- Kongen og hans hus
- Sommermøte 2022, Rønningen, Oslo
- Be spesielt for prosjekter og personer som er nevnt i dette bladet

Ny utsending fra NLM til Indonesia

Ingebjørg Hauge Nandrup

Ingebjørg Hauge Nandrup, 32 år. Oppvokst på Karmøy i Rogaland og som misjonærbarne i Mongolia. Reiser nå til Indonesia som utsending for Norsk Luthersk Misjonssamband.

Jeg er utdannet ved Universitetet i Oslo og Fjellhaug Internasjonale Høgskole, med en bachelor i litteraturvitenskap og master i teologi og misjon. Siden endt mastergrad i 2015, har jeg vært ansatt ved Fjellhaug Internasjonale Høgskole som høyskolelektor i misjonsvitenskap. Der har jeg undervist studenter på førsteårs- og bachelornivå i religionsvitenskap, misjon og tverrkulturell kommunikasjon. Stillingen innebærer også litt forskning og formidling utenfor høyskolen.

Nå reiser jeg sammen med mannen min, Henrik, og barna våre, Filip (3 år) og Elise (1 år) for å arbeide i Indonesia i en fireårs- periode. Avreisen i høst har blitt noe utsatt på grunn av covid, men det ser ut til at vi kan reise i midten av oktober.

Vi skal bo i storbyen Medan. Etter et lite år med språkstudier, skal jeg arbeide med utvikling av ressurser og opplæring innen kristent barne- og ungdomsarbeid. Jeg skal gå inn i et team av indonesiske ansatte med erfaring, engasjerte medarbei-

dere. Jeg ser frem til å lære av dem og bidra til et viktig arbeid som støtter mange ledere og barn, i kirker i et stort område.

Ellers gleder vi oss til å være i Medan som familie, bli en del av det norske fellesskapet og å få indonesiske venner i nabolag, kirke og på andre arenaer. Vi er spente på å bo et sted med så varmt og fuktig klima, og tror vi kommer til å savne årstidene, men samtidig gleder både små og store seg til å ha stabilt vær og å droppe vinterdresser og luer!

Vi takker for støtte og forbønn, både for arbeidet, familien, de kristne vi skal samarbeide med og de andre vi skal bli kjent med i Indonesia!

Kjersti Gangstø er kommet hjem fra Mali

Kjære vener!

I slutten av juni kom eg heim på sommarferie. Det blei ein ferie med mange tankar og mange følelsar.

Situasjonen i Mali har ikkje blitt betre og med skuldrene for høgt

oppe, og litt for mykje stress i kroppen, har eg no nådd mi grense. Eg kjenner at eg ikkje kan reisa attende til Mali. Eg sit no på eit kontor i Bergen hos NLM region vest og her kjem eg til å bli verande med nye kollegaer og oppgåver. Nye erfaringar ligg og ventar. Eit nytt kapittel tar til.

Eg vil takka dykk for all støtte og bøn. Det har betydd mykje for meg. Takk til alle som har sendt helsing til meg. Veldig kjekt med alle julehelsingane -sjølv om dei gjerne ikkje kom fram før nærmare påske...

Fortsett å be for Mali. Be om gode løysingar på alle dei store vanskane og utfordringane Mali og dei andre landa i Sahel-beltet har og er i.

Be for dei kristne i Mali, om styrke og tolmod i tru, om trong til å fortelja om Jesus. Der er mennesker i Mali som har høyrte litt om Jesus. Dei ventar på at nokon skal koma å fortelja dei meir... «la riket ditt koma, la viljen din skje...» måtte det bli slik i Mali...

Beste helsing
Kjersti Gangstø

Kjersti skal arbeide som Barnehage- og familiekonsulent i NLM region vest og kommer gjerne på besøk til LMF gruppene i region vest.

Hilsen fra Elisabeth E.Levy, Jerusalem, Israel

Vi er i skrivende stund midt i høytidene her i Israel. Vi har feiret jødisk nyttår 5782 og landet har stått helt stille i 25 timer under Yom Kippur, den store forsoningsdagen. Nå står Sukkot, Løvhyttefesten, for tur.

Tusenvis av turister pleier å komme til Jerusalem for å feire Sukkot. Men også i år vil det være stille, turistgruppene vil utebli. Selv om Israel begynner en sakte gjenåpning for turistgrupper fra 19. september.

Våre første bibelskolestudenter skulle ha ankommet til Israel i forrige uke, men det gikk ikke etter planen. Nå har vi levert inn søknad om innreise for dem i slutten av september. Forhåpentligvis vil det bli mulig. Vår neste gruppe med bibelskolestudenter er ventet i slutten av oktober. Vi håper at situasjonen vil være normalisert innen da.

Sommeren er vanligvis er stille tid på Caspari. Det er tid for staben til å ta ferie og de fleste aktiviteter tar en pause. Men denne sommeren ble noe annerledes.

I samarbeidet med The Student Union (norsk: studentlaget) arrangerte vi ukentlige treff for studentene på Caspari. Studentene har vært veldig

isolerte under pandemien med all undervisning digitalt på Zoom. Mange har hatt det ensomt. Så når situasjonen igjen tillot det, inviterte vi studentene, både internasjonale og lokale, til å ha en studiedag på biblioteket på Caspari og fellesskap ute i hagen med god mat og drikke. Mange satte pris på dette tiltaket. Vi er i kontakt med The Student Union for å se om dette er noe vi kan fortsette med også utover høsten.

Takk for at dere står med oss i bønn.

Be spesielt for Bibelskolestudentene våre denne høsten.

Vær også med å be for vår nye norske volontør Solveig som er ventet til Israel denne måneden.

Elisabeth E.Levy er utsendt av Israelsmisjonen/LMF som daglig leder på Caspari Senter i Jerusalem

Hilsen fra Ave og Magne Mølster, utsendt av NMS/LMF i Estland

Her i Estland ei vi godt i gang med høstsemesteret! Det har vært oppstart av babysang og søndagsskole (vi kaller det for barnekirka). Konfirmantskole og smågrupper i menigheten er kommet i gang. Skolen i Estland startet opp den 1.september, og nå er alle skoleelever i læremodus.

Vi er glade og takknemlige for at vi fikk arrangert Saku barneleir i august. Der deltok det 26 barn og 7 ledere. Mange av de barna som kom på leiren, har ikke hatt noe kontakt med menigheten før. Det var første gang for noen å høre om Gud og Jesus. Temaene for leiren var tilgivelse, kjærlighet og omsorg for andre. Vi fikk besøk av et kristent dokketeater som framstilte historien om den bortkomne sønnen. Etter forestillingen var barna i grupper og fikk dele tanker om den kjærligheten som faren viste mot sønnene sine. Ellers var det vanlig opplegg for en barneleir: Grillkveld, natursti, søndagsskoletimer, fotball, sang, kveldsbønn, håndarbeid. Barna var glade og fornøyde etter leiren.

Siden slutten på sommeren, har vår kirke her i Saku vært preget av at nå pågår tredje etappe av byggingen. I den forbindelse er det blitt lagt gulvplater i kirkerommet og foajeen, samt at toalettrommene har blitt ferdigstilt. Det arbeides også med ventilasjonssystemet i kjelleretasjen.

Av arbeidet som gjenstår, er særlig barne- og ungdomsrommene i kjelleren et stort savn. Videre mangler blant annet heis for handikappede, digitalt orgel, lydsystem osv. Inntil videre har vi

barnekirka i foajeen.

I slutten av august ble det arrangert "hjemme-kafédagen" i Saku. Det betyr at de som ville, kunne åpne en mini-cafe i hagene sine. Utenfor Saku kirke hadde vi «Solkafe», og vi serverte gule ting: Gul grønnsakssuppe, pommes frites, ferskpresset appelsinjus, gule kaker osv. I den forbindelse stakk det mange mennesker bortom kirka, og noen av de var nysgjerrige og ville ta en nærmere titt inne i kirka. Det var lav terskel og en fin måte å få folk til å bli kjent med den nye kirka på. Forresten, jeg inviterte en mor til babysang, og hun kom!

Vi er veldig takknemlig for forbønn, og merker at noen «der ute» ber for oss og arbeidet her!

Takke- og bønneemner:

Takk for:

- At Saku kirke blir mer og mer ferdig
 - At det kommer barn til barnarrangement
 - At nye mennesker har kommet til kirka
- Vi vil be for:
- At flere ledere skal tørre å ta ansvar
 - De gamle og syke i menigheten som ikke kan komme til kirka
 - innsamlingen av midler til kirkebyggingene i Mustamäe og Saku.
 - For den nye norske ettåringen vår, Veslemøy.

Hilsen fra Anne Storstein Haug , utsendt av NMS/LMF til Thailand

I Thailand samarbeider NMS med den Evangeliske Lutherske kirken (ELCT). ELCT har kirker i både Bangkok, Sentral Thailand, Nordøst Thailand og Nord Thailand. Dette gjør det mulig for oss å nå ut til mennesker i hele landet, til mennesker som er blant de aller fattigste, mennesker som blir urettferdig behandlet og mennesker som aldri har hørt om Jesus.

Denne gangen ønsker jeg å fortelle om Mong, en gutt fra Lua- stammen i Nan i Nord-Thailand. Han er en av de mange vi har kommet i kontakt med da ELCT har flere menigheter i det området.

Mong er 16 år og går siste året på ungdomsskolen. Han bor i et enkelt bambushus i en landsby langt inne i fjellet. Her bor han sammen med mor, far og en lillesøster. Allerede som 12- åring sluttet han på skolen. Da var han ferdig med barneskolen, foreldrene ønsket at han skulle jobbe og på den måten bidra til inntekter i familien. Foreldrene er begge risbønder, et yrke som betyr hardt arbeid og lite inntekter. Han reiste langt avgårde for å jobbe på en rekefarm i nærheten av Bangkok. Etter et år kom han tilbake til landsbyen på besøk. Da fikk han vite at flere av vennene hans hadde fortsatt å gå på skole, og han fikk overtalt foreldrene til å la ham slutte i jobben og begynne på ungdomsskolen han også. Dette sa de heldigvis ja til, selv om det betydde mindre penger å leve av for familien. Heldigvis så får Mong støtte av kirkens stipendprogram til å gå på skole.

Mong har i alle år deltatt på aktiviteter i kirken. En av aktivitetene han likte veldig godt, var lørdagsklubben. Dessverre har de vært stengt lenge nå på grunn av Covid 19. Han savner lørdagsklubben og alt det kjekke de gjorde der. På lørdagsklubben hadde de et fokus på sin egen kultur. Lua-stammen, et folkeslag som har blitt sett ned på i Thailand. På lørdagsklubben lærte han å bli stolt av egen kultur. Han lærte om Lua- stammens historie, spennende lokale fortellinger og ikke minst lærte han å lese og skrive Lua.

Helt fram til nå nylig, har ikke Lua hatt sitt eget skriftspråk, men nå holder en finsk lingvistikk-misjonær sammen med to lokale jenter på å gjøre Lua om til et skriftspråk.

På lørdagsklubbene hadde de også fokus på selvbilde, og hvordan utvikle god selvtilitt. De øvde seg på å snakke høyt i forsamlinger, fortelle eventyr, lese i kirken, utrykke seg og stå opp for egne meninger. Dette var verdifull læring da Mong begynte på ungdomsskolen, en skole som lå langt unna landsbyen, en skole med studenter fra mange andre landsbyer og stammer.

Ungdomsskolen han går på, ligger 30 km unna hjemmet. Hver dag setter han og faren seg på motorsykkelen, og så kjører faren Mong fram og tilbake til skolen, på de trange og svingete veiene. Mong har mange drømmer, en av dem er å få en god utdanning. Han drømmer om å bli bygningsingeniør.

I Nan har vi hatt 4 lørdagsklubber, vel 100 barn har deltatt på aktivitetene. Fra neste år planlegger vi å starte opp med nye lørdagsklubber, denne gang i Nordøst Thailand og Bangkok.

Hilsen fra Ese Rhusvik de Vargas, utsendt av Normisjon/LMF i Ecuador

Og her sit eg i solveggen utanfor kirka saman med Kathy de Venås og kirkefolket. Kathy og Odd Magnus Venås blir nye kontaktpersoner for Normisjon. Dei skal besøke kirkene i Ecuador ein gang i året. Åse blir pensjonist i mai 2022.

NY MIGRASJONSBØLGE I ECUADOR

No er vi langt inne i andre året med coronavirus og følgene av det. Ein alvorleg konsekvens er arbeidsløyse og økonomiske problem. Desverre gir altfor mange opp håpet om å skaffe seg inntekt her. Vi har fått ei ny migrasjonsbølge.

Det er ikkje lenge sidan eg fekk besøk av ei mor som ville låne pengar for å betale for smugling av datra på 20 år til USA. Det kosta cirka 150.000 norske kroner, med garanti i boligen deira. Vi snakka litt om andre alternativ. Cecilia har vurdert utdanning som ambulansarbeider. Men det kostar også, og lønningane i USA er mykje betre. Cecilia prater online med venner og naboar som tok sjansen, og no er i jobb der. Det freistar.

Vi måtte sjølvsagt svare nei på spørsmålet om pengelån, og håper og ber om at Cecilia slår seg til ro og blir velsigna i heimlandet.

Men så ser eg at Sara, som eg kjenner godt frå Tambo, har migrert med mann og to barn. Ho er utdanna sjukepleiar og mannen er yrkessjåfør. Sekretæren på Tamboskolen reiste med sin familie. Rektor kan fortelle at 2000 personer frå kommu-

nen har migrert etter at pandemien starta. Det representerer rundt tjue prosent av folkemengda. Reisefeberer er også smittsam, og riv opp familiar og bygder.

Sjølvsagt har også skolen mista mange av sine elevar. Men heldigvis står skulestaben på for å få skulekvardagen til å fungere så godt som mogeleg. Situasjonen er ikkje ideell, men undervisninga har fungert på eit vis, og representerer ei rutine og tryggleik for elevane.

I juli hadde eg en besøksrunde i kirkene, saman med Normisjons nye kontaktpersonar for Ecuador.

Det varma verkeleg å kunne møte folk andlet til andlet, delta i gudstenester og kjenne fellesskap. Be om at kirkene må vera oasar i ei utfordrande tid!

Hilsen fra Mary og Rafi Rakotovao, Paris, Frankrike, utsendt av NMS/LMF

Grillfest for menigheten i hagen.

Den 27. juni hadde vi en grillfest for Créteil-menigheten i hagen. Et arrangement som dette, hadde vi ikke hatt på nesten to år på grunn av pandemien, og gleden var stor !

Å se de glade ansiktene, selv med maskene/ munnbindene på, å snakke med hverandre, og å få le sammen! Det var fantastisk!

Været var ikke helt med oss, det var veldig grått, og det regnet ofte. Men det stoppet oss ikke. Vi satt opp flere store telt med bord og stoler, og vi var klare! En ivrig liten gruppe sto på for å få grillen i gang, Og det var ikke lett, da det var så fuktig.

Det var en hyggelig dag, men det overrasket ingen. Som forventet var det ingen felles buffet på grunn av pandemien. Hver familie hadde tatt med sin egen mat, i tillegg ble pølsene ble grillert i hagen. Til dessert ble det servert frukt og kaker.

Alle smilte, barna løp rundt eller skyndte seg til pianoet i menighetssalen for å lage lyder, men hva gjør det? Dette er en menighet!

Vi er en stor åndelig familie. Først ber vi og synger, så holder vi fest. Vi ler, spiser, drikker. Og vi

ser på hverandre med kjærlighet. Fordi vi elsker hverandre og er glade for å være sammen under Herrens blikk.

Etter en rolig sommer i Frankrike, der folk tilbrakte hyggelig ferie sammen med familiene sine og samtidig ble vaksinert. Vi håper at vi får en bedre høst enn i fjor, og at pandemien endelig vil forlate landet og verden. 50 millioner franskmenn er nå vaksinert, det vil si 80 % av befolkningen over 12 år . Dette hjelper landet med å komme tilbake til et mer normalt liv, selv om vi fortsatt har mange regler å følge for å holde viruset nede.

Vi setter vår lit til Gud, og vi blir oppmuntret av dette verset i Jesaja, kapittel 30, vers 15 : *I stillhet og tillit skal deres styrke være.*

Selv om vi nå er i september, ønsker vi dere alle en riktig god jul og et godt nytt år på forhånd!

Takk igjen for støtte, forbønn og julebrev, kjære LMF'ere.

Takk, Gud, for trofaste medarbeidere i søndagsskolen i Finnmark!

Kautokeino har vært velsignet med flere søndagsskoler og mange søndagsskoleledere i mange år.

Men det er ingen selvfølge!

Det er viktig å takke!

I Kautokeino klarte vi å samle noen av de trofaste lederne og takke dem. De fikk en hedersdiplom og noen smågaver fra søndagsskolebutikken.

Det er ikke gaven i seg selv som er viktig. Det er takken og det å bli sett!

Sånn er det med barna og sånn er det med oss voksne. Og jammen er det sånn med de som begynner å bli eldre også.

Gud ser.

Vi mennesker ser. Men sier vi at vi ser?

Vi kjenner kanskje igjen barnet som sier "Se da mamma!" Og mamma sier "Jeg ser," mens hun holder på med sitt. "Jammen, se da mamma," gjentar barnet og henter mamma ut av situasjonen og bort til seg. Du må være nær for å se. Du må være til stede for å se.

Du må se både med øynene, kroppen og munnen. Si at du ser, og gjør det!

I Søndagsskolen har vi "tre basisblikk" som vi sier til lederne, det er viktig å huske!

Se Gud

Se barnet

Se meg

Basisblikkene kan ikke prioriteres i forhold til hverandre. De er likeverdige og hver for seg av-

gjørende viktige. En kan si at uten Gud kan ingenting eksistere. Men det er også sant at om jeg ikke er meg eller tar meg selv på alvor, har jeg ikke noe utgangspunkt for en gudsrelasjon. Og vi blir ikke gode ledere av å ha mye kunnskap om Gud og Bibelen, og tilsvarende lite om oss selv. Samtidig har livet i Guds kjærlighet alltid retning mot "den andre" – mot barnet, som en søndagsskoleleder har et spesielt ansvar for.

Det er noe spesielt og flott å få være med på å løfte fram og se trofaste ledere.

De har vært med på og utføre et kall fra Gud til å være ledere. Og ved å løfte fram disse menneskene, er vi også med på å ære Gud.

På bildet ser vi Ellen Marja Turi Gaup, leder i Mieron søndagsskole og Karen Klemetsen som har vært leder i Avzi søndagsskole i nærmere 50 år.

Gud velsigne trofaste ledere og det de har fått være med å gi til barna i Kautokeino.

Vi ber om at Gud må la sitt ord få vokse og gi liv i barnas hverdag.

Vi ber også om at Gud må kalle nye arbeidere til å være ledere og gi av sin tid for å være med på å gi Jesus til barna!

Amen!

Skrevet av Ragnhild L.Knotten, frivillighetskonsulent i Søndagsskolen Norge med ansvar for Troms og Finnmark.

Hilsen fra Dagrun, utsendt av NLM/LMF i Etiopia.

Kjære gode LMF-venner.

Jeg har nettopp kommet hjem igjen etter et par gode måneders ferie i Norge. Det har vært veldig forfriskende både å treffe familie og venner, smake norsk mat og nyte norsk natur. Men så kjennes det så godt og riktig å kunne komme hjem igjen hit også. Pakke ut, treffe naboer, venner og kollegaer og kjenne at det er her jeg skal være, i en by i Etiopia.

Når dere leser dette, har det blitt sen høst med juleforberedelser. Nytt år og nytt semester gir rom for litt tilbakeblikk. Det har vært et veldig spesielt år for hele verden med Covid19 som har svevet over oss som en skygge, men her hvor jeg bor har den hatt mye mindre påvirkning enn mange andre steder. Litt mer sykdom og litt mer frykt, men på mange måter har dagene gått i vant rytme.

Elevene på skoleinternatet og kvinnene som får voksenopplæring, har stort sett fått gjennomført sitt skoleår. Det var ei fin gruppe damer som fikk eksamen i juni. En av de eldste studentene på skoleinternatet fikk også avsluttet 12. trinn og har nå flyttet videre til nye studier ved et universitet i en større by.

Jeg har lyst til å takke dere for at dere har fulgt med meg dette året, takke for forbønn, hilsener og oppmuntring.

Hilsere dere med Ef.3 20: «*Han som virker i oss med sin kraft og kan gjøre uendelig mye mer enn det vi ber om og forstår.*»

Et løfte til deg og meg, akkurat der vi er i dag og for det som ligger foran hver enkelt av oss.

Så ønsker jeg dere Guds rike velsignelse over trefene i gruppene.

Hilsen fra Berit Wstby, utsendt av Promissio/LMF i Etiopia

Den 11. september var det nyttår og festdag i Etiopia! Da gikk vi over fra 2013 til 2014. Dette fordi vi følger den Julianske kalender med 13 måneder, og ikke den Gregorianske, som de fleste land i verden gjør i dag.

Året som ligger bak, har for oss i tillegg til Covid, vært preget av krigen i nord-Etiopia, nedstenging av språkskolen og oversvømmelse her på området. Det kan høres begredelig ut, men likevel er det mange grunner til å glede seg over livet og Guds trofasthet!

Selv om språkskolen er stengt, fortsetter staben undervisningen, og min nye rolle blir som tverrkulturell rådgiver for Mekane Yesus kirkens Internasjonale Misjonsselskap, MY-IMS.

Jeg skal undervise og utruste etiopiske misjonærer før, under og etter at det sendes ut via MY-IMS til misjonærtjeneste i utlandet.

Den voldsomme oversvømmelsen som krevde 8 menneskeliv her på kirkens område i slutten av august, har vært traumatisk for alle. I disse dager bygges det en voll av jord nedenfor huset vårt, mot elva, i håp om at det skal holde vannet ute i fremtiden.

Be for de etterlatte og de som mistet alt de eide, særlig for barna som opplevde flommen.

Tross disse triste hendelsene som til tider har tatt masse energi, er det én ting jeg har lært av mine etiopiske venner. Det er å ikke se på omgivelsene, men løfte blikket og se på Jesus.

Problemene forsvinner ikke nødvendigvis ved det, men når vi midt i det vanskelige velger å prise Gud. Da ser og forstår vi mer av hvem det er som holder problemene i sin hånd. Nemlig Han som skapte himmel og jord, Herrenes Herre og Kongenes Konge!

Takk for trofast forbønn og omsorg!
Fortsett å be om fred for Etiopia!

Generalforsamling for Gassisk LMF 19-22.august 2021

Pris Herren min sjel! Hele min sjel, pris hans hel-
lige navn!

Salme 103, 1-3: *Velsign Herren, min sjel! Alt som
i meg er, velsign hans hellige navn. Velsign Herren
min sjel! Glem ikke alt det gode han gjør. Han tilgir
all din skyld og leger alle dine sykdommer.*

Stor takk til Gud for generalforsamlingen. Det gikk
fint. Alle deltakerne var begeistret for forelesninge-
ne og undervisningen vi fikk.

Tema for møtene var tro, styrke og vitnesbyrd. Vi
fokuserte på å være rotfestet i tro og det å gi tyde-
lige vitnesbyrd.

Kvinner som er gode eksempler, kvinner som gode
ledere, kvinner som er i stand til å bruke evnene
sine for å hjelpe andre.

Det er vår store oppgave i forkynnelsen av Guds
evangelium at den reflekteres i kjærlig og barm-
hjertig tjeneste.

Generalforsamlingen varte i fire dager. Vi var 100
deltakere, 75 av dem medlemmer, 6 «trainers» og
resten var gjester. To av gjestene var menighetsle-
der fra den gassisk lutherske kirke.

Programmet for GF var:

Torsdag – forberedelser og velkomst for gjester fra
forskjellige områder.

Fredag- Morgenmøte med de to menighetsleder-
ne. I sine taler oppmuntret de oss til å fortsette
arbeidet med de målene vi har satt oss. De godtok
også søknaden om å arrangere Alfakurs med den
begrunnelsen at studenter og ungdommer trenger
det. Alfakurs er et godt verktøy for evangelisering
og bibelundervisning.

Om kvelden underviste vi med fokus på tre karak-
tertrekk ved kvinnelige læreres ledelse - rotfestet
tro, være godt forbilde og utføre kjærlig og barm-
hjertig tjeneste.

Det ble også rapportert fra de ulike lokalområde-
nes arbeid.

Ved å drive hjelpearbeid og undervisning for barn
og unge i mange skoler, til blinde, døve og spe-
dalske, har LMF gjort dem i stand til å mestre sitt

handicap slik at de kan være selvhjulpne og leve
verdige liv i samfunnet i fellesskap med andre.

Lørdag – to hovedtemaer var oppe: - Styrke ved
Den hellige ånd i møte med utdanning i dag. Vi har
økende utfordringer med satanisme og arbeids-
løshet.

Det andre temaet handlet om kvinners oppdrag.
Kvinnens oppdrag og innsats er essensiell for å re-
alisere en misjonar kirke.

Undervisningen ble avsluttet med: Hvordan lage
mat med varianter av soyaprodukter.

Lørdag kveld var det festaften med mye glede og
godt fellesskap som skapte gode minner.

Søndag deltok vi på gudstjenesten i Mandrososoa
gassisk lutherske kirke. Deretter var det evalu-
ring og møte i hovedkomiteen for å forberede neste
møte som trolig blir i mars/ april 2022.

Styret her på Madagaskar redegjorde for gaven fra
LMF i Norge som de ble veldig glad for. De sender
hilsen og takk for den.

Generalforsamlingen ble avsluttet med en aga-
pe-lunsj før deltakerne reiste hjem.

Varme hilsener i Jesu navn, for Madagaskar LMF,
Ruffine.

Oversatt fra engelsk av Oddrun Flaot Amundsen

Kvinner i den haugianske bevegelse

Skrevet av Kristin Norseth, førsteamanuensis, emerita, MF.

Hans Nielsen Hauge (1771–1824) var verken kvinnesaksforkjemper eller feminist, slik noen i vår tid gjerne vil ha det til. Påstandene tar ikke høyde for den historiske konteksten Hauge og hans venner levde i. Hauge var ingen sosialreformator. Hans kvinnesyn var ikke revolusjonært. Han var en mann av sin tid og det patriarkalske samfunn og ledet bevegelsen som en pater familias ledet sin familie. Den sosiokulturelle rammen innebærer ikke at kvinner var undertrykte, ufrie eller uten myndighet. Da som nå, fantes det handlekraftige, taleføre, viljesterke og myndige kvinner.

Husstanden som hovedarena

I bondesamfunnet var kvinner synlige og deres arbeidsinnsats like avgjørende som menns for å overleve. Kvinner var heller ikke religiøst umyndig. De deltok i kirkens liv på linje med menn. Allmueskolen (1739) gav gutter og jenter leseopplæring og samme kristendomsundervisning. Den gifte kvinne var juridisk underordnet sin ektefelle, den ugifte far eller bror, mens enken var «husbond» til hun giftet seg igjen. Som mor og «matmor» var kvinnen pålagt en særlig religiøs oppdragerplikt overfor barn og tjenerstand. I ektefellens fravær hadde hun ansvar for husstandens materielle og åndelige liv og kunne lede husandakten. Dette gjør husstanden til den viktigste arena for haugianske kvinners virke. Som religiøse oppdragere sosialiserte de sine barn inn i bevegelsen og bidro til dens vekst og opprettholdelse. De åpnet også sine hjem for samlinger, der de som menn, etter oppfordring, bidro med «formaninger», bønn og sang. Noen skrev åndelige sanger, som Hauge trykte og spredte. Sang var inntrykksfull forkynnelse. Derfor må sangforfatterne regnes som «prædikerinder». Tekstene gir innblikk i hva kvinner forkynte.

Haugebevegelsens «Prædikerinder»

Haugebevegelsen er særlig kjent for at kvinner reiste rundt og forkynte. Dette var kontroversielt. En slik opptreden var i strid med Guds ord og konventikkelplakaten av 1741, som Hauge ble dømt etter i 1814. Hauge ble forelagt problemet og mente at så sant de lært rett i forhold til Skriften og barnelærdommen, skulle de ikke hindres. For

i de siste tider, som han mente man nå var inne i, skulle kvinner og menn i følge Guds ord stå fram og tale profetisk.

Den haugianske bevegelse var et nettverk av venesamfunn, der man kom sammen på gårdene til oppbygging. Hauge sendte ikke ut predikanter til å opptre på vegne av bevegelsen slik de kristelige organisasjonene gjorde fra 1850-tallet av. De haugianske predikantene, menn og kvinner, reiste på eget initiativ drevet av Den hellige ånd.

Karakteristisk for disse var at de som Hauge selv, hadde gjort en indre, åndelig erfaring, som endret livet deres og legitimerte deres virke. Åndserfaringen forpliktet dem til å tale og virke for sin nestes frelse.

Det ble reist flere saker mot leke kvinnelige (og mannlige) predikanter. De forsvarte seg med at de hadde fått tillatelse av gårdens husbond, og at samlingen var en husandakt med besøkende.

Fram til 1830 kan så mange som en fjerdedel av forkynnerne i Hauge-bevegelsen ha vært kvinner. Imidlertid viser enkelte lokale studier at andelen kunne være på rundt ti prosent. Vi kjenner til flere kvinnelige forkynnere omkring 1800 som reiste rundt i landet og forkynte som Hauges utsendinger, slik som Sara Oust, Randi Andersdatter Solem, Pernille Christensdatter Vold og Marthe Olsdatter Gabestad. Hans Nielsen Hauge mente i 1800 at Gud hadde overøst både menn og kvinner med nådegaver som forkynnere. Han valgte å tolke ordene til apostelen Paulus om at kvinner skulle tie i forsamlingen som at det bare gjaldt unødvendige avbrytelser og forbrytelser i møtene, ikke som et forbud mot at kvinner forkynte.

Kvinnene synes å ha spilt den mest framtreddende rolle de første årene etter 1796, og mest mens de var ugifte. Som gifte ble det for flere vanskelig å være så aktive. De kvinnelige forkynnerne synes å ha kommet fra velstående bondefamilier og handelsfamilier i lokalsamfunnene. Kvinnene var helt avgjørende for at bevegelsen kunne vokse fram, og de utgjorde limet i familienettverk og rekruttering

av unge inn i vennesamfunnene.

Mot slutten av livet kom Hauge i tvil om kvinner skulle tale i forsamlinger. Overstrykninger og rettelser i testamentet hans viser trolig at han ikke greide å bestemme seg om han burde begrense kvinners talerett. En setning som er sløffet, er denne: «Kvinder holde ikke Tale, hvor der er Vantro sammen, men kun i Stilhed med Enkelte, eller hvor en del Troende er sammen, dog det staa ogsaa under de Ældstes Prøvelse, se Timotheum.»

Litteratur:

Artikler av Bjørg Seland, Steinar Supphellen og Kristin Norseth i Norsk Tidsskrift for Misjonsvitenskap 1–2/2021, som kan leses her: <https://journals.mf.no/ntm/issue/view/533>

Bolette Gjør. En av misjonspionerne.

Fantastisk å få være med på...

«Inspirasjonshelg for kvinner» på Sætervika Ungdomssenter, Vestland 17.-19. september 2021.

Tema for helgen var FRED.

Kenyamisjonær Ingrid Næss talte over: «Min fred gjev eg dykk» og « Å eiga Guds fred».

Tema sangen denne helgen var:

*I fred kan eg sova trass tårer
som væter mitt kinn.*

*I fred kan eg sova trass alt
det som tyngjer mitt sinn.*

*Eg set mi lit til Herren,
han er mi faste borg.*

*Han fyller meg med freden sin
i glede som i sorg»* (Haldis Reigstad)

Misjon sto sterkt i fokus denne helgen, på posten: Misjonsvindu.

Der fikk jeg god anledning til å presentere LMF som misjonsorganisasjon og vise alle våre utsendinger på skjerm. Mali-misjonær og LMF-utsending, Kjersti Gangstø var med meg. Hun fikk vise bilder og fortelle om sitt arbeid i Mali. Bergfrid Almelid delte også noen opplevelser. Hun og Kjersti Gangstø arbeidet sammen i Mali. Det var gripende å lytte til disse to misjonærene. Begge to står oppført på vårt bønnekort på torsdag.

Jeg hadde stand for LMF i Sætervika denne helgen og fikk flere nye medlemmer. Kulepenner og bønnekort m.m ble delt ut. Mange kom og fortalte at de var medlem. Det var veldig kjekt å få høre. En fortalte at da hun gikk på lærerskolen i Bergen på Landås i 1963, ble hennes klasse invitert hjem til et LMF-møte hos Bergen LMF og slik ble hun kjent med LMF.

Stor takk til dere alle for en velsignet kvinnehelg. Dette gav mersmak.

Hilsen fra Kjersti Ruud

Tromsø LMF 110 år 1911-2021

Jubileet ble markert 26.august. Vi var samlet i pinsekirken Filadelfia hvor leder Liv Wettergreen Jensen hadde pyntet bord og ønsket velkommen.

Fra Landsstyret deltok Anna Magni Larsen og hun hadde med en hilsen og gratulasjon. I andakten hilste hun med Jer 29.11: «Fredstanker, ikke ulykkestanker».

Bertha Nymo fra Målselv LMF hilste med Salme 73, 28: «Men for meg er det godt å være nær Gud». Og lærerstudent Juli-anne Austegard gledet oss med vakker sang.

Det var et velfyllt bord med rundstykker og kaker hørte med og gjorde samlingen til en skikkelig feststund.

I takknemlighet kunne vi stemme i med sangen: *Hitinntil Herren har hjulpet så vel, inntil i dag, til i dag.*

Harstad LMF 75 år: 1946 – 2021.

Motto « Med kunnskap om Jesus til hele verden.»
Fredag 27.september 2021 feira Harstad LMF 75-årsjubileum i menighetssalen i Kanebogen kirke.

Nyvalgt landsstyremedlem, Anna Magni Larsen, ledet festmøtet. Anne Myrlund Larsen ønsket velkommen, vi sang salmen:»Din rikssak, Jesus, være skal min største herlighet.»

Sekretæren Grethe Stenhaug hadde en kort gjennomgang av Harstad LMF's historie. Foreninga ble stifta 9.oktober 1946. Da blei det tegna 10 medlemmer. I dag har foreninga 7 medlemmer. Medlemmene møtes ca. en gang i måneden hjemme hos hverandre. Vi har fortsatt tradisjonen med andakt, organisasjonsnytt og opplesning, tradisjon fra starten i 1946. Årlig, fra 1963, har det vært et fellesmøte med «Søstrenes Misjonsring».

Anne Myrlund Larsen leste prolog skrevet av foreningas første og mangeårige sekretær Berta Molvik.

Liv Wettergreen Jensen fortalte fra sitt misjonsarbeid i Pakistan. Interessant. Hun hilste fra landsstyret med en liten presang til Harstad LMF, og hun hilste fra Tromsø LMF.

Deretter ble det servert velsmakende gryterett

med tilbehør, kaffe og kaker. Etter pausen fortalte tidligere misjonær, Ivar Eikem, om sitt og hans families arbeid i Peru.

Misjons gave ble samlet inn i ei vakker skål fra Japan. Astrid Marit Skaugset leste sitt eget dikt: «Et levende håp». Jubiléet ble avsluttet med salmesang og bønn.

Harstad LMF 75 år.

Stående fra venstre: Ivar Eikem, Grethe Stenhaug, Ivar Østberg, Anne-Grete Østberg, Grete Berge, Marit Tolo, Anna Magni Larsen.

Sittende foran: Anne Myrlund Larsen og Astrid Skaugset.

Sunnmøresamling 4.september

LMF-jubileum på Sunnmøre.

At eit lokallag i LMF fyller fem år er ikkje så mykje å feire, men når eit anna lag i nærleiken nyleg har fylt 60 år, då er det naturleg å gjere noko utav det. Det er her snakk om Sunnmøre LMF og Stranda LMF. Laurdag 4. september vart det laga til ei felles markering for desse to åremåla på Ålesund Folkehøgskole og om lag 50 personar tilstades, trass i at visse korona-omsyn måtte takast.

Oddrun Flaata Amundsen frå kontoret gledde oss med å delta på festen. Ho vitja også skular i området i dagane etter helga.

Helene Scheie Aaslid ønskte velkomen til feiring og opna festen med å presentere dei to jubilerande laga. Else Skarbø, leiar for 60-årslaget, synte fram flokken sin og fortalde frå historia til laget. Noko av det som vart sett pris på, var at kvinner frå ulike kyrkjesamfunn fekk kome saman på denne måten.

Nyvald varamedlem til landsstyret i LMF, Ingeborg Roth, tidlegare etiopiamisjonær, fortalde at ho vart kjend med LMF på misjonsmarka. Det var viktig for henne å ha LMF i ryggen der ute. Informasjonsmedarbeidar Oddrun Flaata Amundsen takka for

innsatsen i lokallaga. Oddrun utfordra LMF-medlemene til å verve nye medlemmer: Greier kvar av oss å skaffe eitt nytt medlem i året, det ville gjere ikkje liten oppsving. Så vart jubilarane kalla fram og fekk takk og gåver.

Musikalske innslag stod Julia Vattøy (song) og Ola Eide (piano) for, i tillegg til det japanske harpespelet som Inger Valbø imponerte med.

Japanmisjonær og LMF-utsending Inger Valbø var hovudtalar og gav oss innblikk i arbeidet sitt i Matsue og ymse andre plassar i Japan. Tema: «Kjelda med levande vatn». Det er ikkje lett å drive kristen misjon i Japan, ikkje ofte det vert døypt nokon, men det hender.

Oddrun gledde oss også med sin fine måte å lese dikt. Blomar til alle programdeltakarane fylgt av «Den dag du gav oss er til ende» avslutta ei verdig LMF-markering.

Ref: Solveig og Steinar Aksnes

MISJONÆRADRESSELISTE

Misjonæradresselisten for julepost er trykt etter de opplysningene vi så langt har fått fra våre samarbeidspartnere. Vi håper alle som skal være med, er det, men vi kan ikke garantere noe. Si ifra hvis dere oppdager feil i listen. **Obs! LMF-utsendingenes navn står med uthevet skrift.** Oppførte misjonærer er enten lærere eller teologer med undervisningsoppgaver. **NB! Ikke bruk tittelen misjonær på noen, iallfall ikke på konvolutten. Dette lar vi gjelde for alle.** Hvis adressene er vanskelige å skrive, ta en kopi av siden og klipp adressen ut og lim den på konvolutten. Husk å føye til land.

ASIA

WYCLIFFE/NORMISJON

* **Anette**

Griniveien 371
1356 Bekkestua

AUSTRALIA

INTERNASJONAL

DØVEMISJON

* Lill Muir

P.O.Box 395, Beaconsfield
Victoria 3807

BOLIVIA

NLM

*Tone Marie og Kristoffer Ueland
Misión Lutherana Noruega en Bolivia
Casilla 1519
Cochabamba

ECUADOR

NORMISJON

* **Åse Røsvik de Vargas,**

C/o LME,Gjennestadtunet 85
3160 Stokke.

ELFENBENKYSTEN(Cote d'Ivoire)

NLM

*Anna Birgitte og Fredrik Berge
* Sveinn Einar Zimsen
*Grete og Odmund Lindtjørn
*Hans Ole Strand
MELCI, BP 2804, 06 Abidjan

FRANKRIKE (FRANCE)

NMS

* **Mary Schwartz og Rafi Rakotovao**

7, Rue du Bois de l'Aunaieu
F-77950 Saint Germain Laxis

* Sandra og Erik Bischler

2 Rue des Pics Verts
34920 Le Cres

ENGLAND

NMS

* Leah Anne og Kristian Tjemsland
St Barnabas Rectory,
Brookside, UK CA2 7JU

*Solgunn Phillippine Smith

27 Carrick Square Carlisle, CA2 6AZ

ESTLAND (ESTONIA)

NMS

* **Ave og Magne Mølster**

Kase tee 7, Juuliku 75512
Saku

ETIOPIA

PROMISSIO

* Berit Østby

Promissio
PoBox 458, Addis Abeba

NLM

* Kari Aarsland
* Mari Standal
*Kåre Holta
*Eline Amdal
* Karen E W og Fredrik Hector

* **Dagrunn**

NLM, P.O. Box 5540,
Addis Abeba

NMS

*Sophie Kuspert og Mparany Rakotondrainy
NMS, PO Box 5552
Addis Ababa

FILIPPINENE (PHILIPPINES)

WYCLIFFE

* Kari K. Strømme

c/o Wycliffe

Postboks 6625 St.Olavs plass,
0129 Oslo

INDONESIA

NLM

*Steffen Dyve

***Ingebjørg H.** og Henrik Nandrup

Tasbi 1 Blok HH69, 20122 Medan.

ISRAEL

DEN NORSKE ISRAELSMISJON

***Elisabeth Eriksen Levy**

Bar Kochva 91/7

French hill

97892 Jerusalem

Pinsemisjon

*Sigrid Eilevtjønn

Dalanvegen 256C

3850 Kviteseid

JAPAN

DEN EVANGELISK LUTHERSKE FRIKIRKE

* Ingebjørg Mikaelson

Yashirogaoka 3-1710

Meito ku, 465-0051

NAGOYA SHI

* **Ruth Kari Topland**

4-835 Takabari

Meito- ku

465-0061 AICHI

NAGOYA SHI

NLM

* **Øyvind Barlaup**

Ecclesia Building, 4 Chome 2-25, 664-0854 Itami

* Marius Bergersen

7-1-738-103 Gakuen Nishimachi, Nishi-ku,

Kobe 651-2103

* Ingebjørg Hildre

196-10 Sanada

Shimohata-cho,

Tarumi-ku

Kobe 655-0861

*Tone og Ole Bjarne Tråsdahl

2-3-5 Nakajimadori, Chuo-ku,

Kobe 651-0052

* Kristin Redse og Christoffer Nævdal

11-17 Kubocho, Nishinomiya, 651-2102 Ko-
be,Hyogo

* Eivind Jåtun

2-3-5 Nakajimadori, Chuo-ku, 651-0052 Kobe

* David Thorsen

4940-2 Hikona-cho, Yonago-shi, Tottori-ken,
Japan 683-0854

NMS

* Yukiko Yamaoka Idland

Kashima 3-11-53-406

Yodagawa-ku

532-0031 Osaka shi

EVANGELISK ORIENTMISJON

* Anniken Mori

1-4-5 Heisei

973-8412 Iwaki shi

KENYA/ØST-AFRIKA

NLM

* Marita og Gunstein Ohma

* Anne Mette og Gaute Klyve

* Morten Egeland

*Runhild og Odd Jarle Øverås

* Marie Gullord Solli

* Elisabeth og Torfinn Thorsen

Scripture Mission, P.O Box 24569

00502 Karen, Nairobi

KINA (S.A.R. CHINA)

* Marieke Elisabeth Rode-Christoffersen,

NMS-LK building,NMS

36 Grandeur Road, Yau Yat Chuen, Kowloon,
Hongkong

NLM

*Magnar Olsen

NLM, 1/F, Shek On Bldg, 8 Chun Yan St. Wong

Tai Sin, Kowloon, Hong Kong

MALI (RÉP. DU MALI)

NMS

*Frode Brugger Sætre

Gjeble Persønsgate 36

5034 Bergen

NORMISJON

***Guri Enger**

Solbrå 2B, 2322 Ridabu

*Therese Glendrange

Mission Protestante Norvegienne, BP 2402,
Bamako, Rep du Mali

NLM

*Bergfrid Almelid

MELCI-MA, BP E 3641, Rue 238, Bamako

*Kjersti Gangstø

Kirkevegen 10
5072 Bergen

* Hilde og Alf Halvorsen

Kystveien 558

4639 Kristiansand

MONGOLIA

NLM

*Maiken Hadberg

*Tonny Kristin Espeland

*Julianna og Silas Olofson

*Kjetil Jonasmo

NLM Mongolia, Jargalan soum, Khovd province,
PO. Box 165, Khovd 84000

NIGER

PINSEBEVEGELSEN

* Anne-Lise B Djuve

B.P. 12491, Niamey

PERU

NLM

* Alice Krogsæter Aragon

* Marianne Tormodsæter Lindtjørn

MLN, Aportodo postal 1387, Arequipa

Pinsemisjon

Liv Haug

Apartado 12, La Merced, Chachamayo

SENEGAL

NORMISJON

* **Silje Svanholm Skogesal**

Mission Protestante Norvegienne, B.P 158,
Kedougou

*Anne Gitte Stenhaug

THAILAND

NMS

***Anne Storstein Haug**

Y Residence, 68/7 Soi Dansamrong 42/1,
Ampur Muang Samut Prakarn 10270.

TSJEKKIA

Frelsesarmeen

*Tone og Frank Gjeruldsen

PetrZilkova 2267/12 flat 6

15800 Praha 5,

Czech Republic

2 LMF utsendinger som jobber som teltmakere,
julekort kan sendes via c/o adresser:

”Øyvind”

c/o Berit Aadnanes,

NLM ,

Sinsenveien 25,

0572 Oslo

”Helene”

c/o Aasen

Postboks 151

4701 Vennesla

Søndagsskolen konsulent i Finnmark:

Ragnhild Knotten,

Elgtråkket 78,

1270 Oslo

Min skolehverdag

Gro Smørdal, Karmsund

*«Det er den drømmen vi bærer på,
at noe vidunderlig skal skje,
at tiden, hjertet og dører skal åpne seg».*

Jeg er så heldig at jeg får undervise voksne deltakere ved Karmsund videregående skole i norsk. Planen og drømmen deres er å få fagbrev og jobb i institusjoner som helsefagarbeidere.

En av elevene våre er Nour, som kom til Norge for ni år siden. Siden da har hun lært både et nytt språk og et helt nytt alfabet. Nour har nemlig liten skolebakgrunn fra hjemlandet. Først gjennomførte hun lese/skrive - og norskopplæring ved voksenopplæringscenteret, deretter norsk grunnskole: Ti år på tre år. Hun ga ikke opp selv om fagene var vanskelige. Målet var å gå på videregående. Hjerteresaken hennes er eldreomsorg, og drømmen er å bli helsefagarbeider.

To år på videregående med programfag, naturfag, engelsk og samfunnsfag. To år med toere og treere, firere og femmere, med praksisrom, debattinnlegg, læringsoppdrag, grammatikk og matematikk. Undervisningen foregår selvfølgelig på norsk, som er elevenes andre – eller tredjespråk.

Til sammenligning er det for mange av oss vanskelig å ta ny utdanning på arabisk i voksen alder. I løpet av skoleåret har jeg gitt deltakerne en muntlig oppgave: Å holde en tale. De fleste velger å holde en takketale, og det rører meg at mange takker for nye muligheter i Norge. Nour valgte å takke Karmsund for to år med god undervisning i helsefagarbeiderklassen. To år med hardt arbeid for å bestå, for at dører skal åpne seg og for å få læreplass eller jobbmulighet.

Når jeg hører på Nour, blir også jeg takknemlig. Takknemlig for at Norge har fått Nour. Jeg er sikker på at institusjonen som åpner døren for Nour, vil få en motivert arbeidstaker – en omsorgsarbeider med teoretiske og praktiske ferdigheter og et varmt hjerte.

Nour er ikke en virkelig elev, men en beskrivelse av utgangspunktet til mange elever som kommer

til Norge i voksen alder.

Diktet «Det er den draumen» (1966) av Olav H. Hauge er sitert og omarbeidet i innlegget.

Gro Smørdal er lektor i norsk som andrespråk ved Karmsund videregående skole i Haugesund.

Skolen har ansvar for fylkets voksenopplæring i Nord – Rogaland. I tillegg til ca 600 ungdommer, er det omtrent 400 voksne deltakere som får undervisning her, på dag – og kveldstid.

MITT EN ILDSJEL:

Anne-Berit Ileby, Fredrikstad

I 1968 kom Anne-Berit tilbake til hjembyen Fredrikstad som nyutdannet lærer. Da hadde hun allerede kjennskap til LMF etter studiene ved Oslo Lærerskole. Der lå Misjonshilsen i posthylla.

Det var en kollega ved den første skolen hun jobbet på, som inviterte henne med på møte i LMF høsten '68, og siden har hun vært med i Fredrikstad. Det var en stor gruppe lærere i alle aldre som var med, myndige, flotte og spennende damer det var interessant å bli kjent med.

Etter en del år på ulike skoler i Fredrikstad, gikk ferden til den norske skolen i Japan, eid og drevet av Det norske Misjonsselskap. Der arbeidet Anne-Berit i 8,5 år, samtidig var hun fast medlem i Fredrikstad LMF.

Når jeg spør Anne-Berit om hva LMF har betydd og fremdeles betyr for henne, svarer hun med fire hovedpunkter: Det første er at det å være med i LMF, er å være med i et bønnekorps og for dette korpset er bønnekortet viktig, det merket hun godt de årene hun var i Japan. I tillegg var det svært oppmuntrende med alle hilsenene som kom hvert år, spesielt til jul. Gjennom bønnen og omsorgen bærer vi hverandre.

Det andre som har betydd mye for henne, var tiden i landsstyret. Det var inspirerende og lærerikt å være med der og få oppleve og være med på det arbeidet som må til for å drive en organisasjon som LMF.

Sommermøtene er det tredje hun vil nevne. De er som åpne vinduer mot det økumeniske fellesskapet vi representerer, med medlemmer fra ulike kristne sammenhenger. Sommermøtene er et vakkert uttrykk for kristen enhet, sier hun.

Sist, men ikke minst, betyr Fredrikstadgruppa mye. Det er et raust fellesskap med mange gode samtaler. LMF er viktig i livet mitt, sier Anne-Berit.

Når jeg spør henne om hvordan hun vil karakterisere LMF i forhold til andre misjonsorganisasjoner i Norge, svarer hun at LMF er en liten, men vik-

tig organisasjon. Vi forvalter en unik arv etter de modige damene som startet opp arbeidet i 1902. De hadde syn for hvor betydningsfullt det var å gi støtte til enslige kvinner som hadde kall til jentutdanning av jenter og at de skulle bli kjent med evangeliet. Selv i dag trengs det at noen ser hvor viktig det er for samfunn rundt om i verden at jenter også får utdanning og blir regnet med.

Vi som er med i lokalgrupper, kan gjerne bli flinke til å invitere noen som nylig er blitt pensjonister, inn i gruppa. En skal ikke forvente av yngre at de finner det naturlig å bli med i grupper som har holdt på i mange år. De yngre må finne sine egne møteformer og måter å støtte arbeidet i LMF på. Anne-Berit er en engasjert leder i Fredrikstad LMF, men har i tillegg et stort engasjement på andre områder, blant annet innen retreat.

På retreat får man senke skuldrene og løfte blikket. Hun arbeider ofte som frivillig på Thomasgården ved Kornsjø. Hun ser veksten innen retreat som et uttalt behov for stillhet i vår tids travelhet. I stillhet og tillit skal deres styrke være, (Jes. 30.15)

Vi avslutter samtalen med å snakke om hva det er som driver Anne-Berit i alt det hun er opptatt av. Det er gleden! Gud viser oss alt det gode vi har fått, han har gitt oss gleden. Vi mennesker har så lett for å tenke plikt og ansvar, men Guds godhet er det sentrale. Hans godhet går på omgang når vi får og gir.

Med dette verset fra Svein Ellingsens salme (Ns nr. 677) sender hun en hilsen til alle LMF-ere landet rundt:

*En bønn er gjemt i hjerteslagets rytme:
Vår Gud, la gleden aldri bli tatt fra oss.
La gleden føre livet frem til modning
igjennom alt som møter oss på jorden.*

Fra daglig leder

Inger Marie A. Oppegård

“Å møtes igjen”

“ Vi skal møtes når dette er over.
Ved et bord i en smekklfull cafe, i en kirke,
i midtgangens vrimmel mot Guds alter og det
som skal skje. Vi skal feire og synge og le.”

I de siste ukene har det kommet flere meldinger
til kontoret med følgende budskap:

Vi har hatt vårt første møte, vi skal møtes til
mandag. Det var godt å møtes igjen.

Restriksjonene fra myndighetene er opphevet
og det er lov å møtes igjen. Det er lov å møtes
uten begrensinger.

Det er godt å møtes , dele fra egen hverdag, et
måltid, Guds ord og bønn.

Kjenne på fellesskapet igjen. Få være en del av et
fysisk felleskap. Vi deler noe og sammen skaper
vi gode fellesskap.

Vi deler felles interesse og engasjement for mis-
jon og vi deler troen i Jesus Kristus.

Takk for at du er en del av LMF - fellesskapet
og lå oss håpe og be om flere gode møteplasser
og fellesskap i 2022.

Takk for din trofasthet i forbønn og givertje-
neste dette året også.

Sammen gir vi kunnskap om Jesus videre like
til verdens ende!

Gruppejubileum 2022

I 2022 er det 14 grupper som jubilerer. Landsstyret og daglig leder ønsker å
delta på markeringene i gruppene.

Daglig leder vil ta kontakt med de aktuelle gruppene i løpet av høsten 2021 for
en nærmere samtale om et eventuelt besøk.

Takk til alle gruppene som har markert sitt jubileum på ulike vis i 2021.

Landsstyret var samlet til møte i Åsgårdstrand og Stokke

17-18.september 2021.

Aktuelle saker: Jubileumsmarkering 2022, Ny utsending fra NLM Ingebjørg H. Nandrup,

-Strategiarbeid, -Budsjett 2022. -Sommermøte 2022

MINNEORD

Ruth Gjertnes

Ruth vart fødd 02.02.1921 og vaks opp på Gjertneset i Herøy, Sunnmøre, i lag med fire søstre. Her lærte ho orden og arbeidsglede på garden og i den store, velstelte hagen. Som lærar i Herøy og på Hareid, fekk Ruth mange gode vener og stor respekt, for ho var real og venleg, raus og alltid blid. Henne gjekk vi trygt til med alt!

På Volda lærarskule vart ho kjent med LMF, og var trufast med der, livet ut! Det var så kjekt å få vere med henne på landsmøte, for «alle» var ven med henne! Misjonsarbeid var ein viktig del av Ruth sitt liv. Det kjennest tomt no, etter at ho fekk heimlov 24.07.21.

Vi bed om Guds signing over hennar gode minne!
Annfrid Aurvåg

Randi Meland

Arendal og omegn LMF må fortelle at et av våre mest trofaste medlemmer, Randi Meland fra Hisøy ved Arendal, døde mandag 29. juli 2021. Hun var født 13. januar 1926 i Ålesund.

Randi Meland var med i Arendalsgruppa i alle år fra hun kom flyttende til Arendal på 1950-tallet. Randi møtte trofast opp på alle arrangementer vi hadde i gruppa. Randi var sekretær i gruppa vår i flere år. Når vi hadde fellesmøter sammen med de andre gruppene i Aust- Agder, deltok hun med flott pianomusikk.

Randi gledet seg til LMF-møtene og hun satte alt inn på å komme. Hun var glad i sangene vi brukte og hun var aktivt med i samtalene etter møtene som talerne hadde delt med oss. I de senere årene hadde hun problemer med hørselen og hun var nesten blind, men hun satte alt inn på å komme på møtene.

Randi bodde i eget hus på Hisøya. Hun ble enke for flere år siden, men bodde alene i huset de hadde bygget. De hadde 4 voksne barn og hadde både barnebarn og oldebarn.

Vi kommer til å savne Randi Meland i Arendalsgruppa. Hun var så god til å snakke med alle og var interessert i hvordan hver enkelt hadde det. Randi Meland ble begravet fra Hisøy kirke fredag 6. august 2021.

For Arendal og omegn LMF
Eldbjørg Christensen

Døde:

Signe Stople,em, Fyllingsdalen
Arna Ragnhild Hoel, Porsgrunn LMF
Turid Monica Storaker, Oslo LMF
Anne Torunn Stormo, Kristiansand LMF

**Vi lyser fred
over deres minne!**

Regionsamlinger

INSPIRASJONSSAMLING FOR LMF-ere i Vestfold/Telemark

Torsdag 11.november kl 19.00 i Skjee-stua, Stokke

Servering av pizza.
Fellesskap

Kollekt til LMF sitt arbeid

Rektor på Gjennestad Kristin Sanna Kihle deler fra sin skolehverdag
Tidligere LMF-utsending Ingrid Øie Amlie deler fra tiden i Senegal og skolehverdag i Norge

Påmelding til daglig leder Inger Marie på 41046934 innen 8.november.

Nye medlemmer:

Karin Holt, em Eidsvoll
Anonymt medlem, Bergen
Kristi Rydland, em Norheimsund
Marit Strømme, em Norheimsund
Berit Hernes, em, Årland
Aud Evensen, Nøtterøy LMF
Hallgrim Barlaup, em Kristiansund
Jostein Holmedahl, em, Høland
Laila og Jarle Fitjar, Drammen

Skattefradrag for gaver på kr 500 eller mer.

Har du gitt en gave på mer enn kr 500 i år, har du rett til å få skattefradrag for den.

Send oss ditt fødsels og personnummer innen 10. desember.

Sykepleiernes Misjonsring 100 år.

Vår søsterorganisasjon markerte 100 års jubileet i begynnelsen av oktober med fest og gudstjeneste på Lovisenberg i Oslo.

LMF ønsker SMR Guds velsignelse over årene som ligger foran og vi takker for nært samarbeid i 100 år.

På siste siden...

Sjekk ut vår nettside på
www.lmisj.no

Lik oss på facebook!

**[www.facebook.no/
lærernes misjonsforbund](http://www.facebook.no/lærernes_misjonsforbund)**

Her vil du finne oppdatert informasjon om våre utsendinger, arrangementer og andre nyheter knyttet til LMF

Medlemskontingenten for 2022 sendes ut til hvert enkelt medlem individuelt enten de er gruppemedlem, enkeltmedlem eller ekteparmedlem.

De som ønsker å få tilsendt medlemsgiro på epost, bes melde inn epostadressen sin til kontoret.
Send epost til laermisj@laermisj.no